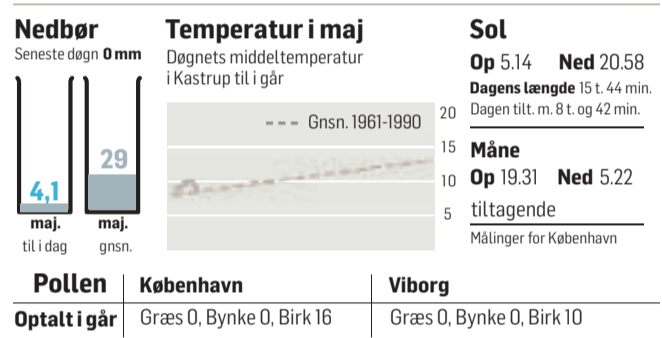
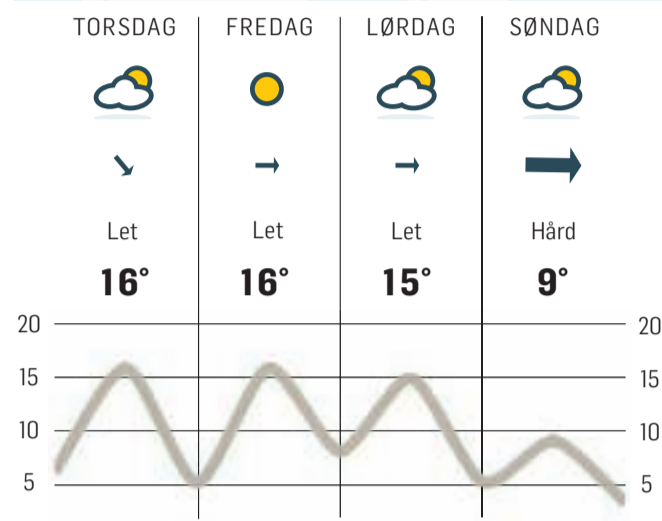
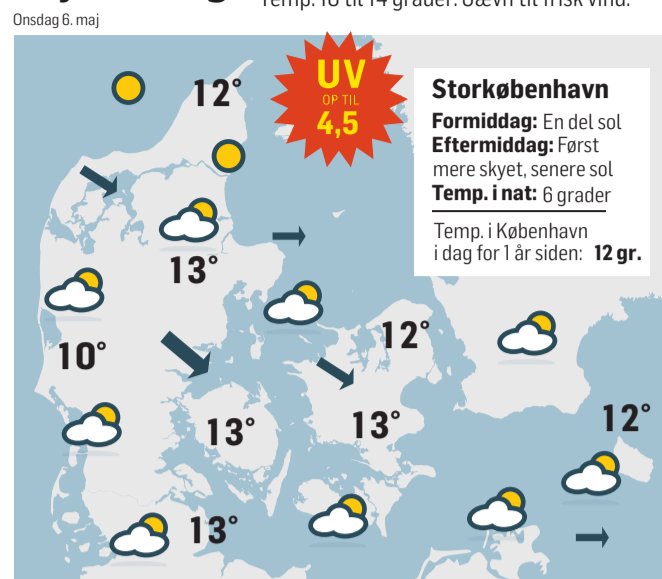

Siden er redigeret/layoutet af:
Kristine Jægesen Wilkens/Rasmus Vendrup

Vejret i dag Tørt med nogen sol, men stedvis skyet.
Temp. 10 til 14 grader. Jævn til frisk vind.

Vejret i verden Temperaturer i dag

kl: klart	rg: regn	tg: tåge	ha: hagl
hs: halvskyet	rb: regnbyger	sn: sne	is: isslag
sk: skyet	to: torden	sb: snebyger	st: stud
Aberdeen 17 hs	Helsinki 11 hs	New Delhi 37 kl	
Algier 25 hs	Ho Chi Minh 36 rb	New York 17 hs	
Amman 24 kl	Hongkong 32 hs	Nice 20 hs	
Ammassalik 5 hs	Honolulu 29 rb	Nicosia 22 hs	
Amsterdam 17 hs	Islamabad 33 hs	Nordkap 4 sl	
Andorra la Vella 29 hs	Istanbul 16 hs	Nuuk -1 kl	
Antalya 21 rg	Jakarta 34 rb	Oslo 15 hs	
Athen 20 rb	Jerusalem 33 kl	Palermo 21 kl	
Auckland 19 rb	Johannesburg 20 kl	Paris 22 hs	
Bagdad 32 kl	Kabul 24 hs	Perth 19 rb	
Bali 33 to	Kairo 32 kl	Phuket 35 hs	
Bangkok 37 hs	Kangerlussuaq 8 hs	Porto 21 hs	
Barbados 32 hs	Karachi 39 hs	Prag 17 kl	
Barcelona 24 hs	Kathmandu 26 rb	Qaanaaq -8 sn	
Beijing 19 rb	Kijev 12 rb	Reykjavik 8 hs	
Beirut 22 kl	Kiruna 5 hs	Rhodos 23 hs	
Beograd 18 hs	Korfu 24 hs	Riga 10 kl	
Bergen 10 hs	Kreta 22 rb	Rio de Janeiro 20 rg	
Berlin 16 hs	Kuala Lumpur 33 to	Riyadh 35 hs	
Bogotá 17 rb	Kuwait 33 kl	Rom 24 kl	
Bordeaux 26 hs	København 12 hs	San Francisco 24 hs	
Boston 11 rb	Lanzarote 24 hs	Santiago 29 hs	
Bratislava 18 hs	Las Palmas 23 hs	Sao Paulo 18 rb	
Brazzaville 33 rb	Las Vegas 33 hs	Sarajevo 18 hs	
Brisbane 24 hs	Lillehammer 14 hs	Seattle 18 kl	
Bruxelles 20 hs	Lima 23 hs	Seoul 26 hs	
Budapest 18 hs	Lissabon 27 hs	Sevilla 31 hs	
Buenos Aires 17 hs	Liverpool 21 hs	Shanghai 26 hs	
Bukarest 19 hs	Ljubljana 21 kl	Singapore 32 rg	
Calgary 14 rb	London 22 hs	Skt. Petersborg 14 hs	
Caracas 34 hs	Los Angeles 31 hs	Sofia 14 sk	
Cape Town 25 hs	Luxembourg 19 hs	Stockholm 13 hs	
Casablanca 24 kl	Lyon 24 hs	Strasbourg 22 hs	
Chamonix 23 hs	Madeira 20 rb	Sydney 24 hs	
Chicago 16 hs	Madrid 27 hs	Tallinn 10 hs	
Christchurch 18 kl	Malaga 23 hs	Teheran 23 hs	
Dakar 26 kl	Maldiveerne 32 rb	Tel Aviv 24 kl	
Damaskus 29 kl	Mallorca 28 hs	Terferie 23 rb	
Dar es-Salaam 29 rb	Malmö 14 hs	Thule -8 sn	
Donetsk 16 hs	Malta 23 kl	Tokyo 22 hs	
Dubai 38 hs	Manchester 21 hs	Toronto 11 rb	
Dublin 18 hs	Manila 36 hs	Tórshavn 10 hs	
Eilat 33 kl	Marrakesh 31 kl	Tunis 26 hs	
Faro 25 hs	Marseille 25 hs	Ulan Bator 14 hs	
Firenze 25 kl	Melbourne 20 hs	Vancouver 16 hs	
Frankfurt 20 kl	Mexico By 23 rb	Venedig 20 kl	
Genève 21 hs	Miami 31 hs	Vilnius 13 kl	
Goa 35 hs	Milano 24 hs	Warszawa 16 hs	
Göteborg 14 hs	Montreal 15 hs	Washington 18 hs	
Hamburg 16 hs	Moskva 21 hs	Wien 20 kl	
Hanoi 37 kl	München 19 kl	Zagreb 22 kl	
Havana 28 hs	Nairobi 25 rb	Zürich 20 kl	

Bare en grøn linje af lys? Eller en poetisk handling og markering?

I 1995 var Elle-Mie Ejdrup Hansens kunstprojekt ved Vesterhavet en skandale af storpoltiske dimensioner. Mandag aften genoplivede Kunsthall Charlottenborg værket og historien, der nok mest af alt minder os om, at den gode kunst ikke kommer med svar på vores brændende spørgsmål.

KUNST

Elle-Mie Ejdrup Hansen: Charlottenborg Linjen 2020. Kunsthall Charlottenborg. 4. maj 2020

På himlen mod øst hænger månen tiltagende og skingrende lys – tre dage før fuld. Mod vest er Venus en lille klar prik på himlen, ligesom den har været det hele foråret. Klokkeren er snart 22.00, og solen er gået ned, men farver stadig det nederste af horisonten lyseblå på denne iskolde aften, 4. maj, en dato, hvor netop lyset har en helt særlig betydning. Efter fem års besættelse under en verdenskrig med nedrullede mørklægningsgardiner kunne man for 75 år siden endelig lade lyset brænde.

Nu står jeg så her og glør op på himlen i Nyhavn foran Kunsthall Charlottenborg og venter på, at noget skal ske.

Kunsthall Charlottenborg har inviteret til en art dobbeltjubilæum. 75-året for befrielsen efter Anden Verdenskrig og 25-året for kunstværket 'Linien – Lyset, Fredskulptur 1995' af Elle-Mie Ejdrup Hansen. Et værk, der dengang markerede 50-året for samme befrielse, og ikke blot var et gigantisk værk i det offentlige rum langs Vestkysten strækkende sig over 500 kilometer, men som også var en mediebegivenhed og ikke mindst en mediestorm. En fiasko, mente man. Men altså en 'fiasko' med 500.000 tilskuere langs kysten.

Den historie er mindst en hel dokumentarfilm værdig, om socialdemokratisk kulturpolitik, store ambitioner, ubearbejdede traumer, og bunkerne – nationens største bygningsværk – som et kæmpe ar på nationalfølelsen, om i det hele taget nationalismens gryende genopblomstring i Danmark med Fremskridtspartiet, der aktivt var modstandere af værket. Og så om en ung kunstner, der gennemførte det, man måske med rette kan kalde danmarkshistoriens største kunstværk – inklusive tekniske problemer, jovist – og som derefter fik at vide, at det var gået galt, og at hun da for øvrigt ikke var velkommen i kunstens hellige haller længere.

Jeg så desværre ikke værket dengang i 1995. Og jeg mindes kun mediehistorien om det ganske svagt. Til gengæld står jeg nu her i Nyhavn, og måske ansporet af lidt utålmodighed tændes den grønne laserstråle et par minutter i ti. Ingen lyd, fanfare eller salut. Ikke et stille bzzzz. Men bare lys som en snorlige næsten uvirkelig hypergeometrisk markering af en afstand mellem to punkter.

Fra bagsiden af Stærkassen, Det Kongelige Teaters forhenværende nye scene, skærer den istyndende grønne lyskegle sig som et lysværk igennem et vindue i Kunsthallen ind mod gården for at fortsætte ud af et andet vindue på den anden side ud mod Nyhavn, hvorfra lyset fortsætter på tværs, til det rammer et hus på Nyhavns modsatte side. Det er en noget kortere linje end for 25 år siden, til gengæld er det flot, som den grønne farve her fylder hele det rum op på kunsthallen, som den skyder sig igennem. Og til gengæld

spiller den grønne linje op til Nyhavns neonyl. Den er ikke så fremmed her i byen, som den må have været derude på Vestkysten.

Midlertidigt monument

Til gengæld minder værket mig om, hvor tiltalende det er, når markeringer, monumenter – for det er jo det, det er – ikke død og pine skal manifestere sig som noget blivende, stort, fast og fysisk. Her er monumentet midlertidigt. Som den russiskfødte litterat og forfatter Svetlane Boym har gjort os opmærksomme på, findes der et alternativ til den transhistoriske såkaldt restorative nostalgi, som svælger i *nostos* (hjemmet), og i stedet er en refleksion over selve længslen.

Værket er et sådant alternativ, hvor vi er samlet for, et øjeblik, at bevidne en monumental, poetisk og flygtig markering, som er skabt af et af de mest flygtige materialer, vi kender, lyset. Og værket fortæller os ikke, hvordan vi skal føle over for befrielsen. Det kommer ikke med nogle svar, mejslet i granit eller støbt i bronze. Det peger blot.

FAKTA

Det skrev vi i 1995

»Et af de største antiklimakser i nyere dansk kunsts historie fandt torsdag aften sted lige nord for Ringkøbing Fjord, i Søndervig. Folk kom og kom og kom, men en vis laserskulptur kom ikke. Strålen, man havde hørt og læst og skændtes så meget om, viste sig at være den rene skære fraværskunst. Det blev et håndslag til rindalismen, som næppe vil blive overgået lige med det samme (...) Næste gang Danmarks befrielse skal markeres, bør man nok overveje at blive hjemme og sætte levende lys i vindueskarmen. Det er som helhed mere driftssikkert.«

Kunstanmelder Peter Michael Hornung.

PÅ KAJEN. 'Charlottenborg Linjen 2020' er et eksempel på, at monumenter ikke død og pine skal manifestere sig som noget fast og fysisk. Foto: Mads Nissen

Ligesom da en af den nyere kunsthistories andre grønne linjer, af den belgiske kunstner Francis Alÿs, langsomt dryppede ud af en maleridåse, da han i 2004 spadserede langs med den militariserede grønne linje i Jerusalem for at markere, hvordan Israel i 1967 trådte over linjen til Palæstina. En person, som gik med en dåse med grøn maling, der blev vasket væk med næste regnskyl. En poetisk handling og markering.

Måske det var det, der var så provokerende i 1995. At Elle-Mie Ejdrup Hansens værk var gigantisk i sin skala, monumentalt, men så alligevel flygtigt. At det nægtede at grave sig ned i landskabet og blive der, ligesom de bunkere, det forholdt sig til. At det nægtede at mejsle sit svar på den uret, en krig er, ned i jorden, stenen og landskabet. Det er måske svært at forholde sig til, at kunsten ikke giver et svar, men stiller et spørgsmål.

For selvfølgelig kan intet kunstværk svare fyldestgørende på krigshistoriens spørgsmål. Det kunne det ikke i 1995, og det kan det ikke i dag. Det er urimeligt at tro. Og det er også en uddateret forestilling at have om kunsten, at den skal stå tilbage, når alt andet er faldet. Når byer, nationer, regimer og politikere forgår, er det så rimeligt at forvente af kunsten, at den består?

'Charlottenborg Linjen 2020' var en grøn linje af lys. Stille, kølig og minimal. Men endnu mere var det en anledning til at mødes et øjeblik på kajen. Og glo op i himlen som en kollektiv poetisk handling i et politisk ladet rum på en historisk ladet dato. På en aften, hvor trangen til at give et knus til en fremmed eller en ven, man ikke havde set hele foråret, nok var ekstra stor, men hvor alle var foruroligende gode til at holde afstand.

mathias.kryger@pol.dk

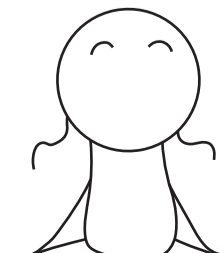
TING JEG GJORDE

AF MAREN UTHAUG

Kastede mig ud i den ædle ting at faste en hel dag.

Jeg forventer renhed og selvindsigt, zen og indre ro.

Red jer selv, mens I kan!

Salt- og peberkværn fra Spring Copenhagen
Til køkken- og spisebord. Dekorative træugler med keramisk kværnmekanisme fra CrushGrind. Højde: 13 cm.
Pluspris pr. stk. 425 kr. Pris uden abonnement pr. stk. 499 kr.
Køb på politiken.dk/plus el. i Plusbutikken, Vestergade 22, Kbh K